

+

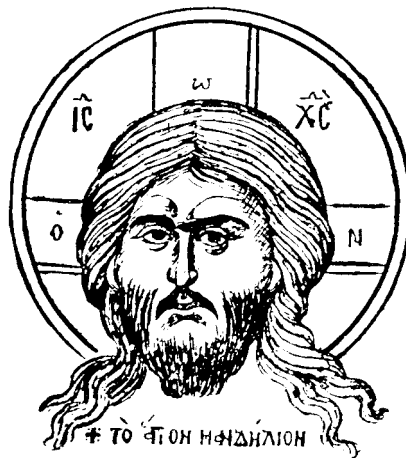
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ & ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ & ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ,

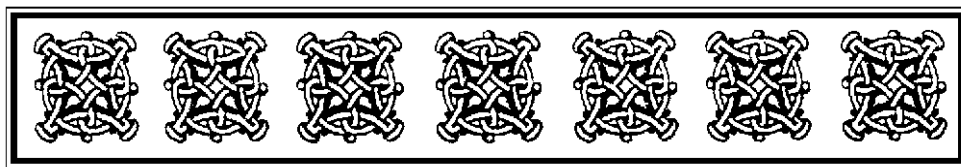
ΤΩΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΩΝ

(έορταζομένων τῇ 19ῃ Μαΐου)

Ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθωνος

* 2001 *

ΤΗΙ ΙΘ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
& ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ & ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ
ΤΩΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΩΝ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.*

Πατέρων δυὰς χριστοφιλής,
τοῦ Χριστοῦ ἀκούσασα,
“Δεῦτε ὀπίσω μου” λέγοντος,
προθύμως ἔλαβον,
τὸν σταυρὸν ἐπ’ ὤμων,
καὶ καλῶς ἡσκήθησαν,
εἰς μάνδραν Μαχαιρᾶ θεοσκεπάστον,
ἐνθα ἐτράφησαν,
ἐν τοῖς δόγμασι τῆς πίστεως,
πρὸ τυράννων,
στερῶς ὡμολόγησαν.

Γεράσιμε θεῖε ἀσκητά,
Μαχαιρᾶ τὸ γέννημα,
ὥς πεποιθὼς λέων ἔδραμες,
πρὸς τὸ μαρτύριον·
“οὐ καλῶς ποιεῖτε,
πίστιν ἀνατρέποντες,
Πατέρων θεοπνεύστων καὶ ἄθεςμα,
τιμῶντες ἄζυμα”,
τοῖς Λατίνοις ἀνεκραύγazes,
ὅθεν στέφος,
ἐν πυρὶ ἀπείληφας.

Γεννάδιε πίστιν ἀληθῆ,
ὥς θεόπνουν ὄργανον,
ὁμολογήσας συμμέτοχος,
μαρτύρων γέγονας,
καὶ συρεῖς δι' ἵππων,
ἐν Ἐδὲμ κατέπαυσας,
τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον,
ὅθεν μνημόνευε,
τοὺς τιμῶντάς σου τὴν ἄθλησιν,
καὶ αἰτούντων,
τὰς θερμὰς πρεσβείας σου.

Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ,
τέλειον γεννήσασα,
Μαχαιριώτισσα Πάναγνε,
γένος διέσωσας,
ἐκ φθορᾶς θανάτου,
καὶ ὥς νέον φύραμα,
ἀνθρώπους τῷ Θεῷ ἀνεκαίνισας,
ὅθεν τὰ τέκνα σου,
ἄζυμίτας ἀπελέγξαντες,
τῆς σῆς Μάνδρας,
καύχημα ἐδείχθησαν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὴν πατρικὴν εὐσέβειαν κηρύξαντες,
πρὸ δυσσεβούντων Λατίνων,
Πατέρες Μαχαιρᾶ θεοδόξαστοι,
σὺν τοῖς λοιποῖς ὑμῶν συμψύχοις τε καὶ συνάθλοις,
τῶν Ὁρθοδόξων στηρίγματα ἐγένεσθε,
καὶ τῆς εὐαγεστάτης Μονῆς ἡμῶν,
θεῖα καυχήματα καὶ πρέσβεις ἀκοίμητοι.
Καὶ νῦν. Τῆς προλαβούσης ἐορτῆς

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Καταξίωσον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πόνους ἀσκητικούς,
συμμείξαντες Πατέρες,
θεία ὁμολογία,
τὸ γένος Ὁρθοδόξων,
χαρᾶς πολλῆς ἐπλήσατε.

Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ...

Πίστιν τὴν πατρικὴν,
γενναίως πρὸ Λατίνων,
κηρύξαντες Πατέρες,
ἐτύθητε Κυρίῳ,
πυρὶ ὀλοκαυτώσεως.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Ἄρτον τὸν ἀληθῆ,
ποθοῦντες παρῶρησίᾳ,
ἄζυμιτῶν τὴν πλάνην,
ἐλέγξαντες Πατέρες,
τούτου τρυφᾶτε πάντοτε.

Δόξα. Τριαδικόν, ὅμοιον.

Πάτερ, Λόγε Θεοῦ,
καὶ Πνεῦμα, Τριάς μόνη,
πρεσβείαις τῶν Πατέρων,
τοῦ Μαχαιρᾶ τὴν Μάνδραν,
φύλαττε ἀταλάντευτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαίροις Κόρη σεμνή,
τοῦ Μαχαιρᾶ ἡ σκέπη,
καὶ σὺν Ὁσιοάθλοις,
Χριστὸν μὴ διαλίπης,
πρεσβεύειν ὑπὲρ Μάνδρας σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διατόρως κηρύξαντες,
καὶ τὴν ψυχολέτειραν πλάνην,
τῶν Λατίνων ἐλέγξαντες,
γενναίως κατεβάλετε ἐχθρόν,
καὶ στέφος ἀπειλήφατε λαμπρόν,
μαρτυρίου τῶν πατέρων δυὰς σεπτῆ,
Γεννάδιε, Γεράσιμε.
Ὅθεν Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ,
μνήμην ὑμῶν γεραίρουσα,
δόξαν προσάγει τῷ Χριστῷ,
ὕμᾱς τῷ στεφανώσαντι.

καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς

Ἀπόλυσις

ΤΗΙ ΙΘ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
& ΟΜΟΛΟΓΗΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ & ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ
ΤΩΝ ΜΑΧΑΙΡΙΩΤΩΝ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

*Ἰστῶμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.*

Μαχαιρᾶ Μάνδρα σήμερον,
μνήμην ἄγει χαρμόσυνον,
θείου Γερασίμου καὶ Γενναδίου τε,
οἵτινες πρῶτον ἀσκήσαντες,
καὶ πῦρ ἐπαυξήσαντες,
τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
εἶτα πίστιν ἐκήρυξαν,
τὴν Ὁρθόδοξον,
πρὸ λατίνων τὰ ἄθεσμα φρονούντων,
καὶ ἀπείληφان τὸ στέφος,
τοῦ μαρτυρίου οἱ ἑνδοξοί.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου ἔδραμον,
ἀθληταὶ γενναιότατοι,
Παναγία Μῆτερ Μαχαιριώτισσα,
ὁ θεοφόρος Γεννάδιος,
καὶ σύμφρων Γεράσιμος,
ἐνθα τρίβον ἀρετῆς,
διανύσαντες ἔτυχον,
καὶ ἀθλήσεως,
ὕπὲρ πίστεως πατροπαραδότου,
τὴν καινὴν ἀζύμων πλάνην,
ἐν Λευκωσίᾳ ἐλέγξαντες.

Τὴν στολὴν τῆς ἀσκήσεως,
ἐπεχρώσατε Ὅσιοι,

δι' αἱμάτων θείων ὁμολογήσαντες,
ὅτι ἐν ἄρτῳ εἰλήφαμεν,
τελεῖν τὸ μυστήριον,
Λειτουργίας τῆς φρικτῆς,
φανεροῦντες τὸ τέλειον,
τῆς σαρκώσεως,
τοῦ Κυρίου ἐπόμενοι τῇ πράξει,
ἐν τῷ θείῳ Ὑπερώῳ,
Δεῖπνον τελέσαντος ἔσχατον.

Οὐκ ἐξίσχυσαν Ἅγιοι,
φυλακῆς τὰ παθήματα,
ἀσιτία πλήρης, ράβδων τὰ τύμματα,
καὶ ὑποσχέσεις εὐχάριστοι,
κλονίσαι εὐπάρεδρον,
τῆς ἀγάπης πρὸς Χριστόν,
ἀλλὰ πλέον ἐνίσχυσαν,
θεῖον ἔρωτα·
διὸ ἵπποι καὶ πῦρ τὸ ἀδηφάγον,
προεκάλεσαν τὰ στέφη,
τὰ οὐδαμῶς μαραινόμενα.

Τὸν χορὸν εἰκονίσαντες,
Ἀποστόλων πανεύφημοι,
πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον ἐκηρύξατε,
καὶ γραφικῶς ἀπελέγξαντες,
λατίνων τὰ ἄζυμα,
πρὸ τυράννων δυσμενῶν,
ταχυδρομῶς εἰλήφατε,
τὸν παράδεισον,
ἐν τοῖς ἵπποις δεθέντες ἀπανθρώπως,
καὶ πυρὶ παραδοθέντες,
τῆς νήσου Κύπρου καυχήματα.
Φωτισθέντες τῷ Πνεύματι,
γλωσσαλγίας ἀσέβειαν,

ἀνδρικῶς ἠλέγξατε παμμακάριστοι,
σὺν Γενναδίῳ Γεράσιμε,
καὶ γέρας ἐφεύρατε,
Ἄρτον ὄντως ἀληθῆ,
Οὗ τρυφῶντες ἐν πράγμασι,
καὶ οὐ φάσμασι,
τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ ὡς ταύτης τέκνα,
καὶ τῶν ὧδε φιλαδέλφως,
ἐνασκουμένων μιμνήσκεσθε.

Δόξα. Ἦχος πλ.β.

Τὸν τῆς ἀσκήσεως σταυρόν, καλῶς Πατέρες ἄραντες,
ἐν τῇ σεπτῇ Μάνδρᾳ τοῦ Μαχαιρᾶ,
καὶ τὸ μαρτύριον ὑπὲρ τῆς πίστεως, θαυμασίως ἐτελέσατε·
οὐ γὰρ ὑπεμείνατε βλέποντες τὴν πατρικὴν ὁμολογίαν
ἀσεβῶς καινοτομεῖσθαι,
ἀλλὰ τὴν ψυχοσώτειραν Ὁρθοδοξίαν,
πρὸ τῶν ἀζυμιτῶν ἀφόβως ἐκηρύξατε.
Ὅθεν Γεράσιμε ἔνδοξε καὶ θεῖε Γεννάδιε,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μαρτυρικῶς μετατεθέντες,
πρεσβεύσατε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς προλαβούσης ἐορτῆς

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Τὰ Ἀναγνώσματα.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα
(γ' 1 - 9)**

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη
κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ
εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μέγала
εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς

ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα
(ε' 15 - στ' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶν καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς. Καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψῃ θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.
(δ' 7 - 15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος.

Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα

ᾠχος α'.

Πνευματικὴν τράπεζαν καὶ εὐωχίαν εὐφρόσυνον,
συνεστήσατε ἡμῖν ὁσιόαθλοι Πατέρες, Γεννάδιε καὶ Γεράσιμε.
Καλῶς γὰρ φυραθέντες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι,
ἄρτος ἐδείχθητε καλὸς τῷ Ἄρτῳ τῆς ζωῆς·
διὸ καὶ εὐθαρσῶς ἀπελέγξαντες τὴν καινοτομίαν τῶν ἀζύμων,
μέτοχοι γεγόνατε τοῦ οὐρανίου δείπνου τῆς ἁνῶ Σιών,
ἐνθα μὴ παύσητε πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Υἱοὶ φωτὸς γενόμενοι Γεράσιμε πάτερ καὶ Γεννάδιε τίμιε,
οὐχ ὑπεμείνατε τὴν ἀχλυώδη πλάνην τῶν ἀζύμων,
λυμαίνεσθαι τὴν πίστιν τῶν ὀρθοδόξων Κυπρίων·
ὅθεν ζήλω πυρούμενοι, αὐτόκλητοι προσήλθετε τοῖς ἀσεβέσι
τυράννοις,
καὶ ἀνατρέψαντες τὸ καινοφανὲς τῆς τούτων αἰρέσεως,
ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ αἵματος,
τὴν Νῆσον ἡμῶν μεγάλως ηὐφράνατε,
ὑπὲρ ἧς ὡς φιλοπάτριδες ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ἅγιοι.

Ἦχος γ'.

Ἐν τοῖς συμβόλοις διαβλέποντες τὴν ὑποκρυπτομένην ἀλήθειαν,
μεγάλως ὑπερεμαχήσατε Πατέρες θεόφρονες,
ὑπὲρ τοῦ Ἄρτου τῆς ζωῆς.
Οὐ γὰρ ἐν ἀζύμοις, ἐκράζετε, ἢ τῆς Ἐκκλησίας προσφορά,
ἀλλ' ἐν τελείῳ ἄρτῳ πεφυραμένῳ τε καὶ ἐψημένῳ.
Οὕτω παρελάβομεν τὸ μυστήριον τελεῖν,
οὕτω καὶ παραδώσομεν τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐπερχομένοις.
Ἀκαينوτόμητος ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ,
ἐν ἣ ἐγεννήθημεν καὶ ὑπὲρ ἧς, ὧ ψευδάδελφοι, ἀποθανούμεθα.

Ἦχος δ'.

Πρὸ τῶν ἀσεβούντων ὡς κακοῦργοι ἰστάμενοι,
οὐκ ἐδειλιάσατε ποσῶς, Πατέρες τρσόλβιοι·
ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει μέγαν ἐθεολογήσατε,
καὶ τῇ αὐτοσχεδίῳ ἀπολογία,
τὰς αἰρετικὰς ἐρεσχελείας κατηδαφίσατε.
Διὸ καὶ ὡς εἰς ὧτα ἀσπίδων ἄσαντες,
διὰ τῶν ἵππων καὶ πυρὸς μαρτυρικῶς ἐτελειώθητε.
Πρεσβεύσατε οὖν δεόμεθα τῷ Δεσπότη Χριστῷ,
ὅπως δῶ καὶ ἡμῖν, τὸ πῦρ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ ἐν ταῖς ψυχαῖς
ἀεὶ φλεκτον.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Τῇ εὐσεβείᾳ ἐκ παίδων συντραφέντες,
καὶ τὴν πατροπαράδοτον πίστιν καλῶς καταμαθόντες,
Γεράσιμε θεῖε καὶ ὅσιε Γεννάδιε, μέγαν ἠνιάθητε,
ὁρῶντες ταύτην καινοτομουμένην ἀσεβῶς.
Ὅθεν γενναίως ὑπερμαχήσαντες ἔργοις καὶ λόγοις,
μέτοχοι ἐγένεσθε καὶ τῶν μαρτύρων τοῦ αἵματος,
καὶ νῦν ὀφειλητικῶς πρεσβεύετε τῷ Κυρίῳ ἀπαύστως,

ὑπὲρ τῆς Νήσου καὶ τῆς Μονῆς ἡμῶν, Μαχαιριῶται χριστόστεπτοι
καὶ μακάριοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις σεπτὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ,
τοῦ μαρτυρίου συνειδήσεως στάδιον·
ἐν σοὶ γὰρ ἐθελοθύτως,
οἱ ναζιραῖοι Χριστοῦ,
τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων,
πόθῳ αἶρουσι.
Μεθ' ὧν οἱ τρισόλβιοι,
καὶ κλεινοὶ ὁσιόαθλοι,
Γεράσιμός τε,
καὶ Γεννάδιος πάντιμος,
οἱ ἐλέγξαντες,
τῶν ἀζύμων τὸ ἄθεσμον·
ὅθεν καὶ στέφος ἔλαβον,
ἀθλήσεως σύνδυο,
παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, ὡς
τούτῳ δόντες τὰ αἵματα,
καὶ χειρὰς ὑψοῦσιν,
φιλοστόργως οἱ γεννάδαι,
ὑπὲρ τῶν τέκνων σου.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Χάριν ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰληφώς,
τερπνὰ τοῦ κόσμου ἀπηρνήσω Γεννάδιε,
καὶ κλίνας τὸν σὸν αὐχένα,
ἐν τῇ Μονῇ Μαχαιρᾶ,
δρόμον ἀνελάβου τῆς ἀσκήσεως·

νηστεία τρεφόμενος,
ἀγρυπνία ἱστάμενος,
καὶ ὑπακούων,
τοῦ ἐχθροῦ ἀπεμάρανας,
τὰ βουλευμάτα,
καὶ τὰ βέλη μακάριε.
Ὅτε δὲ εἶδες αἵρεσιν,
τὴν πίστιν προσβάλλουσιν,
δραμῶν ὡς λέων θεόπνους,
ταύτην σοφῶς διεξήλεγξας,
καὶ στέφος ἐδέξω,
μαρτυρίου ἐκ Κυρίου,
σὺν τοῖς συνάθλοις σου.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχέ μοι.

Γέρας εἶ τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ,
καὶ πάσης Κύπρου
θεοφόρε Γεράσιμε·
συμμείξας γὰρ τῇ ἀσκήσει,
ὁμολογίαν σοφῶς,
πίστιν Ὁρθοδόξων διετράνωσας·
τὰ ἄζυμα ἤλεγξας,
ὡς τῷ πίστει ἀλλότρια,
καὶ παραδόσεις,
ἀνθρωπίνας ἀνέτρεψας,
φωτιζόμενος,
τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος.
Ὅθεν μὴ ὑποφέροντες,
ἐλέγχους ψευδάδελφοι,
προσέδησάν σε ἐν ἵπποις,
καὶ τῷ πυρὶ ἐναπέρρῳσαν,
δεικνύντες σε μέγαν,
πρεσβευτὴν τῶν Ὁρθοδόξων,
ἀειμακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ θεοφιλεῖ φιλαδελφίᾳ χορὸν Ὁρθοδοξίας συγκροτήσαντες,
τῶν ψευδαδέλφων τὴν αἵρετίζουσαν πλάνην θεολογικῶς
ἀπηλέγξατε,
σὺν τοῖς ὁμοψύχοις πατράσι τῆς Καντάρας,
Γεννάδιε μακάριε, καὶ Γεράσιμε θεόφρον·
ὅμως ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους μέγας φέρων τὴν ἥτταν,
τὸν δεινὸν θάνατον ὑμῶν τοῖς πλανωμένοις ὑπηγόρευσεν.
Ὅθεν μάρτυρες γενόμενοι τῆς συνειδήσεώς τε καὶ τοῦ αἵματος,
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου πορφυρωτέραν ἀνεδείξατε·
ὑπὲρ ἧς Ὁσιόαθλοι φιλοστόργως αἰεὶ πρεσβεύσατε,
καὶ ὅσοι τιμῶσιν τὴν χαροπάροχον ὑμῶν ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον κλπ. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν πρὸ Λατίνων κηρύξαντες,
καὶ τὴν τῶν ἀζύμων νοθείαν,
γραφικῶς ἀπελέγξαντες,
πυρὶ προσωμιλήσατε φρικτῶ,
Γεράσιμε Γεννάδιε στερόρως·
ὅθεν Μάνδρα ἢ πανεύφημος Μαχαιρᾶ,
εὐφραίνεται κραυγάζουσα·
δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς,
δόξα τῷ στεφανώσαντι,
καὶ θεῖους πρέσβεις πρὸς Αὐτόν,
ὑμᾶς ἐμοὶ δωρήσαντι.

Ἔτερον ὅμοιον, τὸ ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ.

Τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν διατόρως κηρύξαντες,
καὶ τὴν ψυχολέτειραν πλάνην,

τῶν Λατίνων ἐλέγξαντες,
γενναίως κατεβάλετε ἐχθρόν,
καὶ στέφος ἀπειλήφατε λαμπρόν,
μαρτυρίου τῶν πατέρων δυὰς σεπτῇ,
Γεννάδιε, Γεράσιμε.
Ὅθεν Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ,
μνήμην ὑμῶν γεραίρουσα,
δόξαν προσάγει τῷ Χριστῷ,
ὕμᾱς τῷ στεφανώσαντι.

καὶ τῆς ἐορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὴν α' στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Μονῆς τοῦ Μαχαιρᾶ,
ἀνεδείχθητε δόξα,
καὶ Κύπρου πρὸς Θεόν,
ἰσχυρότατοι πρέσβεις,
Γεννάδιε πάντιμε,
καὶ Γεράσιμε ἔνδοξε,
τὴν Ὁρθόδοξον,
ὁμολογήσαντες πίστιν,
καὶ τὴν αἵρεσιν,
ἄζυμιτῶν καθελόντες,
δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὴν β' στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐπιποθήσαντες, τὸν ὠραιότατον,

Κύριον Ὅσιοι, καθυπετάγητε,
Μονῇ Παρθένου Μαχαιρᾶ,
ἀσκήσει ἐκκαθαρθέντες·
ὄθεν πλάνην βλέποντες,
τῶν ἀζύμων ἀκμάζουσιν,
ταύτην ἀπηλέγξατε,
γραφικαῖς ἀποδείξεσι·
διὸ καὶ μαρτυρίου τυχόντες,
ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον.
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.*

Χαίρει Μάνδρα σήμερον,
τῆς Θεοτόκου,
ἄθλησιν πανίερων,
ἐπιτελοῦσα τὴν ὑμῶν,
Γεννάδιέ τε Γεράσιμε,
καὶ νῆσος Κύπρος,
ἐνθέως εὐφραίνεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Ἐκ νεότητος μου.

Προκείμενον· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Στίχος· Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ....

Εὐαγγέλιον, τὸ τοῦ ὁρθρου τῆς Σ' Νοεμβρίου·

Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει...

Ὁ Ν'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Δόξα. Ὁσιομαρτύρων, πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Ὅτε ἀχλὺς ἀζυμιτῶν, ἐκάλυψε τὴν Κύπρον,
τότε Πατέρες ἐκ ψυχῆς,
Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα ἀκαταμαχήτως ἐκηρύξατε·
καὶ τὴν λατινικὴν πλάνην ἀπελέγξαντες σοφῶς,
στέφος εἰλήφατε τοῦ μαρτυρίου·
διὸ ὡς παρῶρησίαν ἔχοντες πρὸς Χριστόν,
πρεσβεύσατε δεόμεθα,
ὕπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...κλπ.

Οἱ Κανόνες· πρῶτον ψάλλομεν τὸν τῆς ἐορτῆς καὶ εἶτα τὸν ἀκόλουθον
τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

“Γεράσιμον, Γεννάδιον Μαχαιριώτας ἄσω. Ἀ(θανάσιος)”.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Γνησιώτατά σου τέκνα ἡ Μονὴ Μαχαιρᾶ,
γέραιρε θείοις ὕμνοις·
καὶ γὰρ γενναίως ἀχλύν,
τῆς αἰρέσεως σοφῶς, καθεῖλον δεινὴν,
Γεράσιμος πάντιμος,
καὶ γεννάδας Γεννάδιος.
Ἐκλεξάμενοι ἀσκῆσαι τὴν Μονὴν Μαχαιρᾶ,
ἔρωτι θείου βίου,
τὴν Θεοτόκον συνεργόν,
ἐν ἀγῶσι μυστικοῖς εὐρόντες αἰεὶ,
ἀλήθειαν πίστεως,
ἐκηρύξατε πάνσοφοι.

Ῥητορείας τῶν Λατίνων καθελόντες σοφῶς,
τὰς ψυχολετηρίους,
παραδοθεῖσαν ἡμῖν,
πίστιν θεῖοι ἀθληταὶ γενναία φωνῇ,
ὁμοῦ ἐκηρύξατε,

καὶ ὁμοῦ ἐνηθλήσατε.

Θεοτοκίον

Ἀγαλλόμενοι τοὺς ὕμνους σοὶ προσφέρομεν νῦν,
παῖδές σου Θεοτόκε,
ὅτι πρεσβείαις θερμαῖς,
ἀθλητὰς περιφανεῖς καὶ κλέος Μονῆς,
ἡμῶν ἀναδέδειχας,
συμμονάζοντας Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Δεῦτε πόμα.

Στῶμεν ἐν τοῖς δόγμασι καλῶς,
ἅ Πατέρες κατέλιπον κλῆρον ἔνθεον,
ἀνεφωνεῖτε λαμπρῶς,
Γεράσιμε θεῖε ἀσκητά,
καὶ Γεννάδιε σύμψυχε.

Ἰωμεν κρατοῦντες ἀσφαλῶς,
ὀρθοδόξων δογμάτων πίστιν τὴν σὺ ὥζουσας,
ἄζυμιτῶν δὲ ἀχλύν,
ὥς πῦρ ἀποφύγωμεν σοφῶς,
Πατέρες ἐκράζετε.

Μείνωμεν τῇ χάριτι Χριστοῦ,
ὥς ψυχὴ μία πάντες οἱ Ὁσιόαθλοι,
καὶ μὴ προδῶμεν κυσί,
τὰ ἅγια φόβῳ τῶν δεινῶν,
ἐλέγετε Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Οὗτος ὁ καλὸς συνασπισμός,
Ὁρθοδόξων πατέρων Παρθένε Ἄχραντε,

σὸς κλῆρος ἔστι δι' οὗ,
λατίνων ἢ πλάνη πατρικῶς,
σφοδρῶς τε ἐλήλεγκται.

Κάθισμα. Ἦχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκκλησίας δογμάτων ὑπερμαχήσαντες,
σὺν σοφῷ Γενναδίῳ κλεινὸν Γεράσιμε,
καὶ τοῖς ἄλλοις ἀσκηταῖς πλάνην ἐλέγξαντες,
τῶν ἀζύμων γραφικῶς καὶ ἐδείξατε σαφῶς,
τὴν προᾶξιν τὴν πρὸ αἰώνων,
ἣ ἐφεπόμενοι πίστει,
τὴν σωτηρίαν βεβαιούμεθα.

Δόξα. καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὡιδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Νενικηκῶς τὰς δολερὰς παγίδας πάσας τοῦ ἐχθροῦ,
πρότερον ἐν ἀσκήσει,
καὶ ἐν ἀθλήσει σοφισθεῖς,
κατεστέφθης κεφαλὴν,
ὡς μάρτυς στερόρος,
Γεννάδιε πάνσοφε,
ὁ Χριστὸς γὰρ συνήργει σοι.

Γίνου πιστὸς ἀκηκοῶς μέχρι θανάτου καὶ καλόν,
ἕξεις βραβεῖον μέγα,
τὴν ἐπουράνιον ζωὴν,
κατεπάλαισας ἐχθρόν,
δυνάμει Χριστοῦ,
κλεῖσας, Γεράσιμε,
ἱεράν σου Μετάνοιαν.

Ἐρηρισμένοι ἀσφαλῶς τῇ Ὁρθοδόξῳ διδαχῇ,

πλάνην δεινὴν λατίνων,
ὥς θεολόγοι πρακτικοί,
κατησχύνατε λαμπρῶς,
Πατέρες κλεινοί,
Γεννάδιε πάντιμε,
καὶ Γεράσιμε σύναθλε.

Θεοτοκίον

Νοῦν καὶ καρδίαν σῶν βλαστῶν Μαχαιριώτισσα σεμνή,
κάθαιρε θεία μνήμη,
τοῦ γλυκυτάτου σου Υἱοῦ,
καὶ παράδεισον τερπνόν,
Μονὴν ἱεράν,
τὴν σὴν ἐναπόδειξον,
τῷ Δεσπότη προεσβεύουσα.

Ὡιδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Νοσήσαντας πλάνην λατίνους,
ἀνδρειοφρόνῳ ἐνστάσει ἡλέγξατε θεοφόροι,
οὐ καλὸν κραυγάζοντες,
μεταίρειν ὄρους ἄνθρωποι,
οὓς οἱ Πατέρες ἐν Πνεύματι ἔθεντο.

Ἀνύσαντες πάσας βασάνους,
τῶν ψευδαδελφῶν φρατόρων ἡγιασμένοι,
στέφος ἀπειλήφατε,
ἀθλήσεως ἀμάραντον,
ὀπίσω ἵππων δεινῶς ἐκσυρόμενοι.

Διδάσκουσι πάντες Πατέρες,
τὴν χρῆσιν ἄρτου ἐνζύμου ἐν Λειτουργίᾳ,
καὶ πῶς ὑμεῖς θέλετε,
καινοτομεῖν τὰ ἄθεσμα;

πρὸς τοὺς λατίνους οἱ Ὅσιοι ἔλεγον.

Θεοτοκίον

Ἰάθη τῷ θείῳ σου τόκῳ,
ἢ τῶν ἀνθρώπων πεσοῦσα φύσις Παρθένε,
καὶ πανηγυρίζουσα,
ὕμνον σοι εὐγνώμονα,
ἀνακραυγάζει αἰεὶ καὶ δοξάζει σε.

Ὡιδὴ Σ'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Οὐδόλως, τῶν πατρικῶν μακρυνθεῖς,
παραδόσεων Γεννάδιε μάκαρ,
προσηξας ὡς προσφορὰν σεαυτόν,
τῷ Δεσπότῃ σου,
καὶ ἐκύρωςας,
δι' αἱμάτων σοφέ,
τὴν πρὸς τοῦτον ἀγάπην.
Νεκρώσας, ἐπιθυμίας κακάς,
ἐνδέδυσαι Γεράσιμε Χάριν,
διὸ ἀληθεύων κατηγονίσαι,
ὑπὲρ πίστεως,
καὶ ἐνήθλησας,
ἄχρι τέλους καλῶς,
ὡς Χριστοῦ στρατιώτης.

Μαρτύρων, ἀριθμηθέντες χορῶ,
καὶ κτησάμενοι πολλὴν παρρησίαν,
Μονῆς Μαχαιρᾶ μνημονεύετε,
ἐν ἣ τίμιον,
ἀνειλήφατε,
Σχῆμα τὸ μοναχικόν,
ζευγὸς θείων Πατέρων.

Θεοτοκίον

Ἀνάστασιν, ἐχαρίσω ἡμῖν,
Θεοτόκε τῷ πανάγνῳ σου τόκῳ,
διὸ εὐφραινόμενοι κραυγάζομεν,
ἀπολαύοντες,
θείας Χάριτος·
χαῖρε Κόρη Ἀγνή,
ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Συσταυρωθέντες τῷ Κυρίῳ ἀσκήσει,
ἐν Μαχαιρᾷ τῇ θείᾳ Μάνδρᾳ Πατέρες,
Γεράσιμε Γεννάδιε ἠθλήσατε στερόνως,
πλάνην ἀπελέγξαντες τῶν δυσθέων Λατίνων,
καὶ ὁμολογήσαντες,
τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν·
διὸ στεφθέντες νῦν ἐν οὐρανοῖς,
αἰεὶ αἰτεῖσθε,
ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Ὁ Οἶκος

Τὴν τελειότητα Χριστοῦ ποθήσαντες ἐνθέως,
ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μαχαιρᾷ ἡσκήσατε μακάριοι·
ιδόντες δὲ ἀκμάζουσιν τὴν πλάνην τῶν ἀζύμων,
σοφῶς ἀνηρέσατε ταύτην σὺν τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς,
Γεράσιμε πάνσοφε καὶ Γεννάδιε τρισόλβιε.
Ὅθεν τοῖς ἵπποις ἀγρίως προσδεθέντες,
καὶ τῷ πυρὶ ὑπὸ τῶν λατίνων ἀπανθρώπως παραδοθέντες,
ὡς ἄριστοι ἀθληταὶ παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε,
καὶ ἐν χαρᾷ εἰσεληλύθατε εἰς τὸν τερπνὸν καὶ γλυκὺν Παράδεισον,
ἐνθα ὡς φιλάδελφοι αἰεὶ αἰτεῖσθε,

ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Τὸ Συναξάριον

Τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς Μαΐου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Γενναδίου καὶ Γερασίμου, τῶν Μαχαιριωτῶν, ὁμολογησάντων τὴν Ὁρθοδοξίαν μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἑνδεκα Κανταριωτῶν Πατέρων, πρότερον μὲν πολλῶν βασάνων ὑποστάντων καὶ ἐν τέλει δὲ πυρὶ συμμαρτυρησάντων, ὑπὸ τῶν αἰρετιζόντων ψευδαδέλφων Λατίνων, ἐν Λευκωσίᾳ, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1231.

Στίχοι

Γέρας, γεννάδαι, φίλης Ὁρθοδοξίας,
Ἐκ Χριστοῦ εἰλήφατε, Μαχαιριῶται.
Δεκάτη τ' ἐννάτη Μαΐου φαιδρῶς ἤθλησαν Μαχαιριῶται.

Ὑπόμνημα

Ὅτε ἡ Μεγαλόνησος Κύπρος ἐτέλει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Φράγκων, μέγας ἡγέρθη σάλος ὑπὸ τῶν αἰρετιζόντων κηρύκων - “πρεντικατόρων” οὕτως καλουμένων- αὐτῶν, ὑποστηρίζοντων πρὸς ταῖς ἄλλαις καινοφανέσι πλάναις καὶ τὴν ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ χρῆσιν τοῦ ἐκθέσμου ἁζύμου ἄρτου.

Τότε δέκα τρεῖς Ὁσιώτατοι Πατέρες, ἑνδεκα ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καντάρας, ὧν τὰ ὀνόματα Ἰωάννης, Κόνων, Ἱερεμίας, Μᾶρκος, Θεόκτιστος, Βαρνάβας, Μάξιμος, Θεόγνωστος, Ἰωσήφ καὶ Γερμανός καὶ δύο ἐκ τῆς εὐαγοῦς καὶ βασιλικῆς Μάνδρας τοῦ Μαχαιρᾶ, ὃ τε ἱερὸς Γεννάδιος καὶ ὁ θεῖος Γεράσιμος, ζήλω πολλῷ ἐμπλησθέντες ἀνήρουν γραφικῶς τὴν τοιαύτην αἵρεσιν στηρίζοντες τοὺς Ὁρθοδόξους Κυπρίους ἐμμένειν ἀδιασείστως τοῖς πατρώοις δόγμασι τῆς ἀληθοῦς πίστεως. Ὅθεν συλληφθέντες ὑπὸ τῶν λατίνων καὶ ἐγκλεισθέντες ἐν φυλακῇ τῆς Λευκωσίας, ἐν μακρῷ χρόνῳ πολλάκις ἐπιέζοντο ὅπως προσχωρήσωσιν τῇ λατινικῇ πλάνῃ. Τούτων, ὅμως, στερβῶς ἐρηρυσμένων τῇ Ὁρθοδοξίᾳ καὶ θεοφωτίστως ἀναιρεσάντων πρὸ

πλήθους πολλοῦ τὰς αἵρετικὰς δοξασίας, πρῶτον μὲν ἐλιθοβολήθησαν εἴτα δὲ προσεδέθησαν ὀπισθεν ἀγρίων ἵππων, καὶ βιαίως διασυνρθέντες διὰ τῆς κοίτης τοῦ Πεδιασίμου ποταμοῦ ἕως ἄκρου Λευκωσίας, οἰκτρῶς καταμελίσθησαν καὶ ἐναπερῖρίφησαν τέλος ἐν πυρὶ λαυροτάτῃ, τῇ 19ῃ Μαΐου τοῦ ἔτους 1231, προσενχθέντες οὕτω θυσία εὐάρεστος καὶ ὁλοκαυτώσεως τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, πρόσθεσις ἀρίστη γενόμενοι τῇ πλειάδι τῶν Κυπρίων Ἀγίων καὶ ἀθλητῶν τῆς Ὁρθοδόξου καὶ θεοπαραδότου Πίστεως ἡμῶν.

καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Συναξαριστοῦ τῆς ἡμέρας.

**Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Χαρᾶς Ἐκκλησίαν ἐπλήρωσας,
Γεννάδιε ὅσιε,
ὅτε γραφικῶς,
πλάνην ἐξήλεγξας δεινὴν,
καὶ μαρτύρων συμμέτοχος γέγονας,
μεθ' ὧν τὸν Δεσπότην,
ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀζύμων τὴν χρῆσιν οὐκ ἔγνωμεν,
Γεράσιμε εἰρηκας,
πρὸ σῶν δικαστῶν,
ἀλλὰ ὡς ἔθος πατρικόν,
διὰ ἄρτου τελοῦμεν τὰ ἅγια,
ὑμνοῦντες Δεσπότην,
τὴν σάρκα ἐνδυθέντα.

Ἰάσασθε πλάνην ὧ φράτορες,
καὶ ταύτης ἀπόστητε,
ἔφατε ὁμοῦ,

δυὰς Ὁσίων ἱερῶν,
ὀρθοδόξως τὸ δόγμα ἐκθέμενοι,
γενόμενοι τύποι,
πιστῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων ἀποροῦντες Πανάχραντε,
τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν,
ὅπερ Γαβριήλ,
ἐν Ναζαρετ χαροποιῶς,
προσενήνοχε θεῖον προσφώνημα,
δι' οὗ καὶ ἡμεῖς σε,
τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Ὡιδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Ἵνα κοινωνοὶ τοῦ ὀγδόου αἰῶνος,
φανῇτε ἀθλοφόροι,
ἡνδρίσασθε γενναίως,
καὶ βασάνους πολλάς,
ὑποστάντες ἀξίως ἐστέφθητε,
Χριστὸν εὐλογοῦντες,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ λογικὰ ἱερεῖα Πατέρες,
ἐτύθητε Κυρίῳ,
τηρήσαντες τὴν πίστιν,
ἣν ὡς κλῆρον καλόν,
προβαλλόμενοι κατὰ τῆς αἱρέσεως,
σύγκληροι μαρτύρων,
ἐγένεσθε δικαίως.

Τρισδεκακικῆς θεολέκτου χορείας,
συμμέτοχοι ὀφθέντες,

ἐν πίστει καὶ ἀθλήσει,
ἐντρυφᾶτε τρανῶς,
τῆς χαρᾶς Παραδείσου θεόφρονες,
Χριστὸν καθορῶντες,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Αὕτη ἡ δυὰς τῶν Ὁσίων Πατέρων,
καρπὸς Μονῆς ὑπάρχει,
τῆς σῆς Θεοκυῆτορ,
Οὓς συμπρέσβεις αἰεί,
ὑπὲρ Μάνδρας σου Μητερ παράλαβε,
ταύτην εὐλογοῦσα,
ἕως αἰώνων τέλους.

Ὡιδὴ θ'. Φωτίζον, φωτίζον.

Σφραγίδι αἱμάτων,
ἐβεβαιώσατε ὁμοῦ,
τὴν Κυρίου ἀγάπην,
θεῖοι Ὁσιόαθλοι,
καὶ ὡς δρομεῖς Βασιλείας Χριστοῦ,
ὁπισθεν τῶν ἵππων,
κατεμελίσθητε θεόφρονες.

Ἀπόλαβε Πάτερ,
γέρας ζωῆς ἀληθινῆς,
ἣν Χριστὸς δέδωκέ σοι,
ἀντὶ τῆς ἀθλήσεως,
καὶ Ὁρθοδόξοις γενοῦ πρεσβευτής,
πᾶσι σωτηρίαν,
ἐπιβραβεύων Γεράσιμε.

Στερόδος ἐν ἀγῶσι,

ἀναφανεῖς Πάτερ κλεινέ,
συνειδήσεως πρῶτον,
εἶτα καὶ ἀθλήσεως,
εἴληφας στέφος διπλοῦν ἐκ Θεοῦ,
Ὅν περ ἐξιλέου,
ὑπὲρ ἡμῶν πάτερ Γεννάδιε.

Ὡς πρόσθεσις θεία,
δυὰς Ὁσίων Μαχαιρᾶ,
τοῖς Ἀγίοις τῆς Κύπρου,
θαυμαστὴ γεγόνατε,
μεθ' ὧν πρεσβείας ποιεῖτε Χριστῷ,
ὑπὲρ αὐτῆς,
ὅπως ἐν εἰρήνῃ,
καὶ μετανοίᾳ πορεύηται.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλου, εὐφραίνου,
σεπτὴ Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ,
σὺν Δεσποίνῃ γὰρ ἔχεις,
πρέσβεις τοὺς Ὁσίους σου,
Οὓς πρὸς Δεσπότην προσάγουσα, αἶτει ἡμῖν,
ἄφεσιν πταισμάτων,
καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεῖω φωτὶ λαμπόμενοι,
διελύσατε σκότος,
αἰρέσεως θεόφρονες,
ἀπελέγξαντες πλάνην,
Γεράσιμε θεοφόρε,
καὶ Γεννάδιε μάκαρ·

διὸ ἐβασανίσθητε,
ὑπὸ τῶν ψευδαδέλφων,
σὺν τοῖς λοιποῖς,
ὅπισθεν δεθέντες ἀγρίων ἵππων,
καὶ ἐν πυρὶ παφλάζοντι,
ἀπειλήφατε στέφος.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Κεκαθαρμένοι ἀσκήσει,
Πνεύματος σκεύη θαυμαστά,
Πατέρες ἀναδειχθέντες,
πίστιν Ὁρθόδοξον τορῶς,
ἀνεκηρύξατε στέφος,
εἰλήφατε μαρτυρίου.

καὶ τῆς ἐορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Ψάλλομεν δ' στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος πλ.δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Θεῖα ἀγάπη κινούμενοι,
εἰς τὴν Μονὴν Μαχαιρᾶ,
θεοδίψαστοι ἦλθετε,
πάντιμε Γεννάδιε,
καὶ θεόφρον Γεράσιμε,
ζυγῶ Κυρίου αὐχένας κλίναντες,
καὶ συνειδήσει ἀθλοῦντες ἄριστα·
ὅτε δὲ αἴρεσις,
τῶν ἀζύμων ἔπνευσε Νήσω ἡμῶν,
ταύτην διελύσατε,
ὥσπερ νεφύδριον.

Τῶν πατρικῶν παραδόσεων,
ἀναδειχθεὶς μαχητής,
πρὸ λατίνων ἐκήρυξας,
Ὁρθοδόξων δόγματα,
ὥσπερ σάλπιγξ θεόφθογγος·
διὸ μαστίγων καὶ φυλακίσεων,
πεῖραν ἐδέξω,
πάτερ Γεννάδιε,
πρὸ τῶν ὀμμάτων σου,
ἔχων τὰ σωτήρια πάθη Χριστοῦ,
δι' Ὅν τέλος εἴληφας,
πάνδεινον θάνατον.

Τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος,
κατελλαμφθεὶς τὴν ψυχήν,
θεολόγος τρανόστομος,
ὅσιε Γεράσιμε,
ἀνεδείχθης τοῖς αἵρεσιν,
τὴν τῶν ἀζύμων διακηρύττουσι,
καὶ τὴν πατρώαν πίστιν μολύνασι·
ὅθεν ὑπέμεινας,
καρτερῶς μαρτύρια καὶ φυλακὴν,
μείνας ἀκατάσειστος,
μάρτυς τῆς Πίστεως.

Χριστοπρεπῶς εἰκονίζοντες,
τῶν Ἀποστόλων χορόν,
δεκατρεῖς Ὁσιόαθλοι,
πλάνην ἀπηλέγξατε,
τῶν ἀζύμων ἐν Χάριτι·
καὶ μακροτάτους δεσμοὺς ὑπέστητε,
πεῖναν καὶ διψαν Χριστὸν δοξάσαντες·
ὅθεν ἐξόπισθεν,
ἵππων προσεδέθητε,
καὶ ἐν φλογί,

παφλαζούση θάνατον,
εὗρατε πάντιμοι.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ ἡ ὀσιοτόκος Μονὴ τοῦ Μαχαιρᾶ,
ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῶν ἀθλοφόρων σου τέκνων,
Γενναδίου καὶ Γερασίμου.
Οὗτοι γὰρ ἐνταῦθα στομωθέντες
διὰ τῆς θεοφιλοῦς ἀσκήσεως,
ὡς λέοντες θεολόγοι τὸ πῦρ τῆς πίστεως πνέοντες,
τὴν τῶν ἀζυμιτῶν λατίνων πλάνην διέλυσαν·
ὄθεν ὡς δρομεῖς καλλίνικοι
τοῖς ἵπποις προσδεθέντες,
καὶ ἐν πυρὶ ὡς πρόβατα Χριστοῦ ἀπορρίφέντες,
εἴληφان τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως τὸν ἄφθαρτον,
καὶ πρεσβεύουσιν ἀπαύστως,
ὕπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Μεγαλυνάριον

Ἄιραντες ἐπ' ὥμων γλυκὺν σταυρόν,
Μαχαιρᾶ ἐν Μάνδρᾳ,
καὶ ἐλέγξαντες γραφικῶς,
πλάνην τῶν ἀζύμων,
ἠθλήσατε γενναίως,
σὺν θείῳ Γερασίμῳ,
μάκαρ Γεννάδιε.

Στίχοι

Γέρας Κυρίου δότε Μαχαιριώταις,
Γεννάδιέ τε, Γεράσιμε, γεννάδαι.